NORAKSTS
Lieta Nr.A42470308
Nr.A5610-09/34

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā, 2009.gada 17.augustā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Apšeniece,

piedaloties sūdzības iesniedzējam *A.Š.*, sūdzības iesniedzēja pārstāvei *I.V.* un Jelgavas pilsētas un rajona policijas pārvaldes pārstāvim *A.R.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.Š., /personas kods/,* sūdzību par Jelgavas pilsētas un rajona policijas pārvaldes 2007.gada 27.decembra lēmumu Nr.Š-40.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 26.jūnijā plkst.17:10 Jelgavas rajonā, Līvbērzes pagastā *A.Š.* (turpmāk – iesniedzējs) vadīja automašīnu BMW-530, */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis). Veicot traktora CASE 5150, */reģistrācijas numurs/*, sakabē ar miglotāju (turpmāk – traktors), kuru vadīja *J.v.L.*, apdzīšanas manevru, netika galā ar transportlīdzekļa vadību, nobrauca no brauktuves ceļa labajā pusē un iebrauca grāvī. Sadursmes rezultātā iesniedzējs guva traumas, kas pēc sava rakstura pieskaitāmas viegliem miesas bojājumiem, kas nav izraisījuši veselības traucējumu.

Par notikušo Jelgavas pilsētas un rajona policijas pārvaldes inspektors sastādīja ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu Nr.EZ008195.

Jelgavas pilsētas un rajona policijas pārvaldes Kriminālpolicijas biroja 1.nodaļas inspektore 2007.gada 11.oktobrī pieņēma lēmumu par kriminālprocesa Nr.11230037407 izbeigšanu.

2007.gada 12.oktobrī Jelgavas pilsētas un rajona policijas pārvaldes inspektors iesniedzējam sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA189051 (turpmāk – protokols).

2007.gada 9.novembrī Jelgavas pilsētas un rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3. nodaļas priekšnieks pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.022/PA189051 (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru iesniedzēju atzina par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{4}panta 14.daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzlika naudas sodu Ls 5 apmērā.

Ar Jelgavas pilsētas un rajona policijas pārvaldes priekšnieka 2007.gada 27.decembra lēmumu Nr.Š-40 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts

Lēmums pamatots ar turpmāk minēto.

[1.1] Lietā savāktie pierādījumi apstiprina iesniedzēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[1.2] Lietā netika konstatēti atbildību pastiprinošie apstākļi, bet tika konstatēti LAPK 33.panta otrā daļā minētie atbildību mīkstinošie apstākļi.

[1.3] Iesniedzēja versija par notikušo vērtējama kritiski, jo neapstiprinās ar lietas objektīvajiem materiāliem.

[1.4] Administratīvais sods noteikts sankcijas ietvaros, ņemot vērā lietderības apsvērumus un ievērojot samērīguma principu.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, 2008.gada 4.februārī iesniedzējs vērsās ar sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Sūdzībā norādīti šādi apsvērumi.

[2.1] Ne protokolā, ne sākotnējā lēmumā nav minēts iemesls, kādēļ iesniedzējs nobraucis no brauktuves, proti, lai neietriektos traktorā, kura vadītājs bija uzsācis kreiso manevru, neievērojot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumus Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) un radot bīstamu avārijas situāciju.

2007.gada 26.jūnija ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšana protokolā Nr.EZ008195 fiksēts, ka traktora vadītājs, veicot kreiso pagriezienu uz degvielas uzpildes staciju „Zera", nepalaida iesniedzēja vadīto apdzenošo transportlīdzekli.

[2.2] Iesniedzējs apdzīšanas manevru izdarīja atbilstoši CSN, ceļu satiksmei bīstamas situācijas neradīja. Pamanot, ka traktora vadītājs negaidīti veic bīstamo kreiso manevru, iesniedzējs mēģināja apbraukt šķērsli, kā rezultātā nobrauca no cietā ceļa seguma. Iesniedzējs tā rīkojās, lai neietriektos traktorā, kā arī, lai neapgāztos un neapdraudētu savu veselību un nenodarītu lielākus zaudējumus savai mantai. Iesniedzējs norāda, ka cilvēks ir subjektīva būtne, kas pāris sekunžu laikā nespēj aprēķināt bremzēšanas ceļus un sadursmes seku bīstamību, kā arī instinktīvi vēlas izvairīties no sadursmes.

[2.3] Lietā nav gūti pierādījumi apgalvojumam, ka iesniedzējs uzsācis apdzīšanas manevru, nepārliecinoties par kustības drošību. Lēmumā norādītais ir pretrunā liecinieces *I.B.* kriminālprocesa laikā sniegtajai liecībai.

[2.4] No eksperta atzinuma Nr.07-1577 vien nevar secināt, ka pieteicējs pārkāpis CSN.

[3] Tiesas sēdē iesniedzējs sūdzību uzturēja.

Jelgavas pilsētas un rajona policijas pārvaldes pārstāvis tiesas sēdē sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[4] LAPK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus, cita starp, konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, eksperta atzinumu, citiem dokumentiem.

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokoli, personu paskaidrojumi, liecības, eksperta atzinumi, citi dokumenti.

Tiesa lietā konstatē šādus pierādījumus.

[4.1] 2007.gada 26.jūnija ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols Nr.EZ008195 *(lietas 13.lapa)*, kurā konstatēts, ka 2007.gada 26.jūnijā plkst.17:10 Jelgavas rajonā, Līvbērzes pagastā, pa ceļu P-98 Jelgava – Tukums, virzienā no Jaunbērzes uz Līvbērzes pusi *J.v.L.* vadīja traktoru un, veicot kreiso pagriezienu uz degvielas uzpildes staciju „Zera", nepalaida apdzenošo transportlīdzekli, kas, lai izvairītos no sadursmes, nobrauca no ceļa un iebrauca grāvī.

[4.2] 2007.gada 26.jūnija liecinieka *J.v.L.* nopratināšanas protokols *(lietas 33.lapa)*, kurā liecinieks norāda, ka 2007.gada 26.jūnijā plkst.17:10 Jelgavas rajonā, Līvbērzes pagastā, pa ceļu P-98 vadīja traktoru, brauca virzienā no Tukuma uz Jelgavu un vēlējās veikt kreisā pagrieziena manevru uz benzīntanku, paskatījās kreisajā atpakaļskata spogulī, ieslēdz kreisā pagrieziena rādītāju, sāka griezt stūri pa kreisi, kad

pēkšņi pamanīja transportlīdzekli. Pēc tam dzirdēja bremžu skaņu un redzēja, ka transportlīdzeklis pagriež stūri pa labi un iebrauc grāvī. Pabeidzis manevru, liecinieks nostājās benzīntankā, izkāpa no traktora, lai paskatītos, vai ar transportlīdzekļa vadītāju viss ir kārtībā. Liecinieks negadījumā necieta. Negadījums notika diennakts gaišajā laikā, brauktuve bija sausa, redzamība laba.

[4.3] 2007.gada 26.jūnija liecinieces *I.B.* nopratināšanas protokols *(lietas 37.lapa)*, kurā lieciniece norāda, ka 2007.gada 26.jūnijā ap plkst.17:10 Jelgavas rajonā, Līvbērzes pagastā, pa ceļu P-98 vadīja automašīnu Ford Focus, */reģistrācijas numurs/*, ar aptuveno ātrumu 90 km/h. Liecinieces automašīnu apdzina transportlīdzeklis. Apmēram 100 m pirms liecinieces brauca traktors. Lieciniece redzēja, ka transportlīdzeklis uzsāk traktora apdzīšanas manevru, bet traktors sāka veikt kreisā pagrieziena manevru uz benzīntanku „Zera", transportlīdzekļa vadītājs strauji parāva stūri pa labi, lai izvairītos no sadursmes, transportlīdzekli sāka nēsāt pa ceļu, kā rezultātā transportlīdzekļa vadītājs netika galā ar vadību un iebrauca grāvī. Lieciniece nevar pateikt, vai traktoram pirms kreisā pagrieziena manevra veikšanas bija ieslēgts kreisā pagrieziena rādītājs. Negadījums notika diennakts gaišajā laikā, brauktuve bija sausa, redzamība laba. Kad traktors pēc negadījuma stāvēja malā, tam dega kreisā pagrieziena rādītājs.

[4.4] 2007.gada 26.jūnija iesniedzēja nopratināšanas protokols *(lietas 38.lapa)*, kurā norādīts, ka 2007.gada 26.jūnijā ap plkst.17:10 Jelgavas rajonā, Līvbērzes pagastā, pa ceļu P-98 virzienā no Tukuma uz Jelgavu iesniedzējs vadīja transportlīdzekli. Priekšā brauca automašīna Ford Focus, */reģistrācijas numurs/*, kuru iesniedzējs apdzina un atgriezās savā joslā. Pie benzīntanka redzēja, ka brauc traktors. Iesniedzējs neredzēja, ka traktors brīdinātu par nogriešanās manevru, un iesniedzējs sāka traktoru apdzīt, kad pēkšņi pamanīja, ka traktors sāk veikt kreisā pagrieziena manevru uz benzīntanku. Iesniedzējs strauji pagrieza stūri pa labi, kā rezultātā transportlīdzekli sāka nēsāt un beigās transportlīdzeklis nobrauca no braucamās daļas un iebrauca grāvī. Iesniedzējs negadījumā cieta. Negadījums notika diennakts gaišajā laikā, brauktuve bija sausa, redzamība laba.

[4.5] 2007.gada 5.jūlija iesniedzēja papildus nopratināšanas protokols *(lietas 39.-41.lapa)*, kurā, papildus [4.4] protokolā minētajam, norādīts, ka iesniedzējs ceļu pārzina ļoti labi. Pēc automašīnas Ford Focus apdzīšanas iesniedzējs sāka jau atgriezties savā joslā, kad, atrodoties uz ceļa viduslīnijas, nolēma apdzīt arī priekšā braucošo traktoru, kas tobrīd brauca pa ceļa labo malo apmēram 150-200 m priekšā. Lēmuma veikt traktora apdzīšanas manevru pieņemšanas brīdī līdz krustojumam bija 100-150 m. Nekas neliecināja, ka traktors vēlētos veikt kreiso pagriezienu, nebija ieslēgts neviens no pagrieziena rādītājiem, tāpat traktoram nebija ieslēgtas nekādas gaismas. Šī iemesla dēļ iesniedzējs traktoru pamanīja tikai brīdī, kad bija apdzinis automašīnu Ford Focus. Pretējā josla bija brīva, ceļa pārredzamība laba, nekas netraucēja veikt apdzīšanu. Traktors brauca ar aptuveno ātrumu 20-25 km/h. Nolemjot apdzīt traktoru, iesniedzējs palielināja ātrumu, iebrauca pretējā braukšanas joslā un taisnvirziena kustībā brauca ar ātrumu 90-95 km/h. Šajā brīdī negaidīti traktors no savas joslas labās malas, nesamazinot ātrumu, strauji pagriezās pa kreisi uz degvielas uzpildes staciju „Zera", pilnībā aizšķērsojot ceļu 25-35 m attālumā. Balstoties uz savu pieredzi, iesniedzējs izlēma nebremzēt, jo tad transportlīdzeklis būtu sadūries ar traktora piekabi, bet gan strauji pagrieza stūri pa labi, apbraucot šķērsli. Brīdī, kad iesniedzējs saprata, ka no sadursmes ir izvairījies, sāka bremzēt. Iespējams, ka tas notika vēl brīdī, kad transportlīdzeklis atradās uz asfalta joslas labajā malā. Ja iesniedzējs grieztu stūri pa kreisi, būtu iebraucis benzīntankā vai traktorā. Braukt pa labi bija drošāk. Ar traktoru iesniedzējs nesaskārās, bet, bremzējot no zaļās zonas, uzbrauca papeles celmam un sānslīdes rezultātā ar labo spārnu iebrauca grāvja labajā malā. Sevi par vainīgu iesniedzējs neuzskata.

[4.6] 2007.gada 6.jūlija liecinieces *I.B.* papildus nopratināšanas protokols *(lietas 42.-43.lapa)*, kurā, papildus [4.3] protokolā minētajam, lieciniece norāda, ka

transportlīdzeklis apdzina viņas vadīto automašīnu ar aptuveno ātrumu 100-110 km/h, iebrauca atpakaļ savā joslā un uzreiz samazināja ātrumu. Tā kā pa priekšu brauca traktors, transportlīdzeklis uzņēma ātrumu, uzsāka apdzīšanas manevru, parādīja pagriezienu, pilnībā iebrauca blakus joslā un brauca taisnvirziena kustībā, apdzenot traktoru, kura braukšanas ātrums bija apmēram 30 km/h un kurš brauca joslas kreisajā pusē, tuvu pie baltās līnijas. Brīdī, kad transportlīdzekļa priekšgals atradās vienā līnijā ar traktora miglotāja aizmuguri, traktors negaidīti pagriezās pa kreisi un aizbrauca transportlīdzeklim priekšā. Traktora rīcība bija pārsteigums, jo arī lieciniece gatavojās traktoru apdzīt. Pēc negadījuma gan traktora vadītājs, gan lieciniece steidzās pie transportlīdzekļa. Gaidot ierodamies neatliekamo medicīnisko palīdzību, lieciniece redzēja, ka traktoram deg kreisā pagrieziena rādītājs. Traktora vadītājs kopš izkāpšanas no traktora vairs pie tā netika piegājis.

[4.7] 2007.gada 10.jūlija liecinieka *J.v.L.* papildus nopratināšanas protokols *(lietas 34.-36.lapa)*, kurā papildus [4.2] protokolā minētajam, liecinieks norāda, ka traktora braukšanas ātrums bija apmēram 40 km/h. Tuvojoties benzīntankam, vismaz 15 m pirms tā ātrums tika samazināts līdz 8-10 km/h. Liecinieks brauca pa savu joslu, apmēram 15 cm no ceļa malas. Apmēram 30-35 m no krustojuma liecinieks samazināja ātrumu, ieslēdza kreisā pagrieziena rādītāju, turpināja bremzēt, ļaujot, lai traktors brauc, nespiežot uz gāzes pedāļa. Atpakaļskata spogulī liecinieks redzēja aizmugurē braucošo automašīnu Ford Focus, kuru apdzina transportlīdzeklis un pēc apdzīšanas manevra pilnībā atgriezās braukšanas joslā aiz traktora un turpināja braukt aiz traktora. Nekas neliecināja, ka transportlīdzeklis grasītos traktoru apdzīt, nebija ieslēgts pagrieziena signāls, transportlīdzeklis atradās ne mazāk kā 80 m no traktora. Kad transportlīdzeklis brauca aiz traktora, liecinieks jau bija ieslēdzis kreisā pagrieziena rādītāju. Traktoram bija ieslēgtas visas nepieciešamās apgaismes ierīces, visi signāli bija labi redzami. Transportlīdzekļa braukšanas ātrumu liecinieks nevar pateikt. Veicot kreiso pagriezienu ar ātrumu 8-10 km/h, jo traktors ir liels, neviens transportlīdzeklis traktoru neapdzina un neatradās aiz tā pretējā joslā. Bremžu skaņas liecinieks dzirdēja manevra laikā, tāpēc pēc manevra pabeigšanas liecinieks paskatījās atpakaļ pa logu un redzēja, kā transportlīdzeklis iebrauc grāvī. Izkāpjot no traktora, visas gaismas palika ieslēgtas tā, kā bijušas. Kopš izkāpšanas līdz policijas atbraukšanai liecinieks vairs pie traktora netika piegājis. Liecinieks uzskata, ka kreisā pagrieziena manevru ir izdarījis pareizi un ceļu satiksmes negadījumā nav vainīgs.

[4.8] 2007.gada 26.septembra eksperta atzinums Nr.07-1577 krimināllietā Nr.11230037407 *(lietas 14-16.lapa)*, kurā secināts, ka minimālais transportlīdzekļa kustības ātrums tieši pirms ceļu satiksmes negadījuma bija 92 km/h. Traktora vadītājam pirms kreisā manevra veikšanas bija jāpārliecinās, vai kāds cits transporta līdzeklis nav uzsācis traktora apdzīšanu un jādod tam ceļš. Transportlīdzekļa vadītājam, saskaroties ar kustības bīstamību, bija jāpielieto bremzēšana, nemainot kustības joslu, atgrieziena manevru (apbraukšanas manevru) vadītājs bija tiesīgs pielietot, tikai garantējot drošību. Ekspertīzes ceļā nav iespējams noteikt automobiļu kustības trajektorijas un izkārtojumu uz brauktuves, vai iesniedzējs bija uzsācis traktora apdzīšanu pirms ceļu satiksmes negadījuma, nav iespējams spriest par traktora vadītāja rīcības saistību ar notikušā ceļu satiksmes negadījuma rašanās mehānismu. Iesniedzēja rīcība bija pretrunā CSN 4., 10. un 113.punkta prasībām, kas bija par iemeslu notikušajam ceļu satiksmes negadījumam un tā sekām.

[4.9] 2007.gada 11.oktobra Jelgavas pilsētas un rajona policijas pārvaldes Kriminālpolicijas biroja 1.nodaļas inspektores lēmums par kriminālprocesa Nr.11230037407 izbeigšanu *(lietas 17.-19.lapa)*.

[4.10] 2007.gada 12.oktobra protokols *(lietas 50.lapa)*, kurā norādīts, ka 2007.gada 26.jūnijā plkst.17:10 Jelgavas rajonā, Līvbērzes pagastā, pa ceļu P-98 Jelgava – Tušķi – Tukums, 16.km, virzienā no Jaunbērzes uz Līvbērzes pusi iesniedzējs vadīja

transportlīdzekli un, nepārliecinājies par kustības drošību, uzsāka apdzīšanas manevru, kā rezultātā netika galā ar transportlīdzekļa vadību, nobrauca no brauktuves ceļa labajā pusē un iebrauca grāvī. Iesniedzējs protokolā izdarījis piezīmi „Man piemērotiem CSN nepiekrītu".

[5] Lietā ir strīds par to, vai iesniedzējs ir atzīstams par [4.1] protokolā fiksētā ceļu satiksmes negadījuma izraisītāju un tāpēc saucams pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta 14.daļu.

LAPK 149.^{4}panta 14.daļa noteic, ka par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu – izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecu latu apmērā.

Jelgavas pilsētas un rajona policijas pārvaldes amatpersona šo pārkāpumu pamatojusi ar CSN 4., 10. un 113.punkta neievērošanu.

CSN 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Atbilstoši CSN 10.punktam ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus. Savukārt saskaņā ar CSN 113.punktu, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc.

Tātad tiesa secina, ka protokolā konstatētā pārkāpuma būtība izpaužas apstāklī, ka iesniedzējs nav ievērojis CSN, proti, ir radījis satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nodarījis zaudējumus, nav izvēlējies braukšanai piemērotu ātrumu.

[6] Novērtējot [4] konstatētos pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kā arī vadoties pēc tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem un taisnības principiem, tiesa secina, ka pieteicējs ir pārkāpis CSN, līdz ar ko pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta 14.daļu, sūdzība nav pamatota, taču piemērotā soda apmērs ir grozāms.

[6.1] Iesniedzējs uzskata, ka, nevis viņš, veicot traktora apdzīšanas manevru, ir pārkāpis CSN prasības, bet gan traktora vadītājs, kurš pirms kreisā pagrieziena manevra izdarīšanas nav parādījis kreisā pagrieziena signālu un nav pārliecinājies, vai kāds cits transportlīdzeklis jau nav uzsācis traktora apdzīšanu.

Izanalizējot [4.2] – [4.7] liecības, tiesa atzīst, ka iesniedzēja rīcība konkrētajā gadījumā neatbilda CSN 10. un 113.punktam. Tiesas ieskatā ceļš ir paaugstinātas bīstamības vieta, kur transportlīdzekļu vadītājiem jābūt īpaši uzmanīgiem un jāspēj paredzēt situācijas. Minētās CSN normas to apstiprina. Tiesas sēdē *(lietas 78.lapa)* iesniedzējs norādīja, ka traktoru ir identificējis tikai brīdī, kad jau bija nolēmis veikt apdzīšanas manevru, proti, līdz apdzīšanas uzsākšanai iesniedzējs neapzinājās, kas ir priekšā braucošais vai stāvošais priekšmets. Tiesas vērtējumā, uzsākot apdzīt neatpazītu priekšmetu, tātad – nespējot paredzēt šī priekšmeta rīcību, iesniedzējs nav rīkojies saskaņā ar CSN nosacījumiem. Tiesas ieskatā minētajā situācijā iesniedzējam bija nevis jāpalielina braukšanas ātrums, lai drīzāk pabeigtu apdzīšanas manevru, bet gan jāsamazina ātrums, lai novērtētu situāciju un iespējamo traktora rīcību. Ja iesniedzējs būtu šādi rīkojies, tad, atbilstoši [4.8] konstatētajam, būtu izvairījies no negadījuma.

CSN 119.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam atkarībā no braukšanas ātruma jāizvēlas tāda distance, lai, priekšā braucošajam transportlīdzeklim bremzējot, būtu iespējams izvairīties no sadursmes, kā arī jāizvēlas tāds intervāls, kas nodrošina ceļu satiksmes drošību. Tātad – neatkarīgi no tā, vai traktora vadītājs rādīja kreisā pagrieziena signālu un bremzēja, CSN paredz, ka iesniedzējam bija jāizvēlas tāda distance, lai būtu iespējams izvairīties no sadursmes.

Tiesa lielāku ticamību piešķir [4.6] un [4.7] liecībām, ka, tuvojoties krustojumam, traktora vadītājs savlaicīgi ir pārkārtojies uz savas braukšanas joslas kreiso pusi, samazinājis ātrumu un bremzējis. Iesniedzēja argumentu, ka traktors var veikt pagrieziena manevru bez bremzēšanas, tiesa noraida kā nepamatotu. Tiesa ir pārliecināta, ka tik lielam transportlīdzeklis, kāds ir traktors ar miglotāju, nav iespējams veikts pagrieziena manevru ar tādu pat ātrumu 40 km/h, kādu tas attīsta, braucot pa taisnu ceļu. Atbilstoši – iesniedzējam, nezinot bremzēšanas motīvus, bija jānovērtē priekšā braucošā traktora rīcība un jāpieņem adekvāts lēmums, nevis jāuzsāk vai jāturpina apdzīšanas manevrs.

[6.2] Papildus tiesa norāda, ka saskaņā ar CSN 121.punktu pirms apdzīšanas sākuma transportlīdzekļa vadītājam ir jāpārliecinās par virkni faktoru, kas novērš bīstamības rašanos: 1) neviens aiz viņa braucošo transportlīdzekļu vadītājs, kuram viņš varētu traucēt, nav sācis apdzīšanu; 2) pa to pašu joslu priekšā braucošā transportlīdzekļa vadītājs nerāda kreisā pagrieziena signālu; 3) apdzīšanas laikā netiks traucēti pretim braucošie transportlīdzekļi; 4) pēc apdzīšanas viņš varēs atgriezties iepriekšējā braukšanas joslā (brauktuves pusē), netraucējot apdzenamo transportlīdzekli.

Tā kā iesniedzējs traktora apdzīšanas manevru veica vietā, kur no galvenā ceļa pa kreisi ir nobrauktuve uz degvielas uzpildes staciju un abās ceļa pusēs atrodas autobusu pieturas, tiesai ir pamatotas šaubas, vai visu CSN paredzēto nosacījumu ievērošana konkrētajā situācijā no iesniedzēja puses bija iespējama. Tiesas ieskatā autovadītājs, kurš ļoti labi pārzina konkrēto ceļa posmu un kuram ir vairāk kā 50 gadus ilgs stāžs, neizvēlētos uzsākt apdzīšanas manevru šādā vietā, kur nav iespējams viennozīmīgi paredzēt citu satiksmes dalībnieku rīcību.

[6.3] Iesniedzēja argumentam par to, ka traktora vadītājs ir pārkāpis CSN, pirms kreisā pagrieziena manevra izdarīšanas neparādot kreisā pagrieziena signālu un nepārliecinoties, vai kāds cits transportlīdzeklis jau nav uzsācis tā apdzīšanu, konkrētajā lietā nav nozīmes.

Tiesas ieskatā iesniedzējam, savlaicīgi bremzējot un nepārkāpjot CSN prasības, bija iespēja novērst ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanu. Ja traktora vadītājs tiktu atzīts par vainīgu CSN pārkāpšanā, minētais neatbrīvotu iesniedzēju no atbildības par viņa izdarītajiem pārkāpumiem.

[6.4] Tiesa konstatē, ka iesniedzējam saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta 14.daļu piemērots maksimālais sods – Ls 5.

Tiesas ieskatā maksimālā soda piemērošana ir pieļaujama tikai tad, ja tiek konstatēts kāds no LAPK 34.pantā norādītajiem apstākļiem, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu. Pieņemot sākotnējo lēmumu, amatpersona nav konstatējusi atbildību pastiprinošus apstākļus, bet ir konstatējusi LAPK 33.panta otrajā daļā norādītos atbildību mīkstinošos apstākļus.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka administratīvā soda piemērošanā nav izdarīti lietderības apsvērumi un iesniedzējam piemērotais administratīvais sods ir grozāms, izsakot brīdinājumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 5.punktu, 281.^{1}panta otro daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

grozīt *A.Š.* piemēroto administratīvo sodu, nosakot, ka par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4}panta 14.daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu *A.Š.* ir piemērojams administratīvais sods – brīdinājums.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese L.Apšeniece